



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 septembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 413 din 16 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2–3
Decizia nr. 418 din 16 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865	3–5
Decizia nr. 480 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală și alin. (3) teza finală din Codul de procedură civilă	6–7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
298. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Gabriel Biriș din funcția de secretar de stat la Ministerul Finanțelor Publice	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 413**

din 16 iunie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (9)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Acciona Ingineria — Sucursala București (România) — S.A. în Dosarul nr. 5.565/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.448D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că din perspectiva dispozițiilor legale criticate nu reiese că organul fiscal analizează sau cenzurează titlul executoriu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.565/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 117 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Acciona Ingineria — Sucursala București (România) — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispozițiile legale criticate se instituie o procedură paralelă de executare a sumelor de la buget, față de executarea silită de drept comun a titlurilor executorii

pronunțate de instanțele judecătorești, fiind astfel încălcat principiul puterii lucrului judecat și forța executorie a titlurilor executorii pronunțate de instanțele judecătorești.

6. Apreciază că actele emise de puterea judecătorească sunt lipsite de putere executorie prin voința puterii executive.

7. Mai susține că prin dispozițiile legale criticate se creează și o situație de inegalitate între creditorii, cei al căror debitor este statul având o situație incomparabil îngreunată prin parcurgerea unei proceduri administrative care cenzurează titlul executoriu.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 117 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții legale care au următorul cuprins: „*Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevăzute la art. 124, se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.*”.

13. Ulterior sesizării instanței constituționale, Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015. Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, egal și imparțial al justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 117 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se restituie, la cerere, creditorului, sumele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii.

16. Având în vedere că restituirea sumelor se face la cererea creditorului, instituția publică debitoare trebuie să facă demersurile necesare pentru a-și îndeplini obligația de plată stabilită în baza titlului executoriu, potrivit unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor. Textul de lege criticat reprezintă tocmai temeiul emiterii unui astfel de ordin de aprobare a procedurii, fără să rezulte din conținutul său normativ că organul fiscal ar avea competența de a analiza sau cenzura titlul executoriu.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Acciona Ingineria — Sucursala București (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 5.565/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 117 alin. (9) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 418

din 16 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Mihael Costache în Dosarul nr. 7.485/315/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.507D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă pentru partea Floarea Vlad, domnul avocat Sandu Gabriel din Baroul Dâmbovița, cu

delegație depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autorul excepției de neconstituționalitate a depus note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care apreciază că excepția de neconstituționalitate reprezintă o simplă apărare de fond invocată în fața instanței de judecată în momentul în care aceasta a dispus disjungerea cauzei. Arată că au fost respectate întru totul toate drepturile părților și accesul liber la justiție. În concluzie solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că instanța constituțională s-a mai pronunțat asupra textului de lege criticat, respectiv prin Decizia nr. 628 din 26 iunie 2007, și apreciază că nu au apărut elemente noi de natură a schimba soluția Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 7 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 7.485/315/2010, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Mihael Costache într-o cauză având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unei decizii civile pronunțate de Tribunalul Dâmbovița.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale sunt neconstituționale, deoarece prin disjungerea cererilor se creează premisele pronunțării unor hotărâri contradictorii, netemeinice și nelegale. Or, numai judecarea împreună a cererii principale și a cererii de intervenție în interes propriu duc la o înlăptuire deplină a actului de justiție.

8. Prin dispozițiile legale criticate se limitează drepturile intervenientului, întrucât îl împiedică pe acesta să se adreseze instanțelor judecătorești, să folosească toate mijloacele de apărare și să beneficieze de garanțiile unui proces echitabil.

9. Se mai arată că noul Cod de procedură civilă a corectat această eroare și a prevăzut prin art. 66 că atunci când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin cererea de intervenție, instanța poate dispune disjungerea ei pentru a putea fi judecată separat, în afară de cazul în care intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, însuși dreptul dedus judecării.

10. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă** apreciază că prin prevederile legale criticate nu sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul conținut: „*Intervenția se judecă odată cu cererea principală. Când însă judecarea cererii ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, instanța poate hotărî despărțirea ei spre a fi judecată deosebit.*”

17. Dispozițiile legale criticate au fost abrogate prin art. 83 lit. a) din titlul V din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012. Având în vedere prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 potrivit cărora „*Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silită începute după intrarea acestuia în vigoare*”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit art. 49 din Codul de procedură civilă din 1865, oricine are interes poate interveni într-o pricină ce urmează între alte persoane. Textul de lege criticat prevede, ca regulă, în prima teză, că intervenția se judecă odată cu cererea principală. Însă, prin excepție, în situația în care judecarea cererii ar fi întârziată prin intervenția în interes propriu, instanța poate hotărî despărțirea ei spre a fi judecată deosebit.

20. Cererea de intervenție în interes propriu reprezintă o veritabilă cerere de chemare în judecată, deoarece, potrivit art. 50 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă din 1865, aceasta va fi făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată, numai în fața primei instanțe și înainte de închiderea dezbaterilor.

21. Teza a doua a art. 55 din Codul de procedură civilă din 1865 reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 165 din același Cod, potrivit cărora în orice stare a judecării se pot despărți pricinile

întrunite, dacă instanța socotește că numai una dintre ele este în stare de judecată, măsura disjungerii fiind luată de instanța de judecată în cazul în care soluționarea uneia sau a unor cereri ar fi întreruptă de imposibilitatea soluționării alteia sau altor cereri, iar această măsură are drept scop soluționarea cererilor care sunt în stare de a fi judecate într-un termen rezonabil.

22. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că măsura disjungerii cauzelor este dispusă de instanța de judecată și în interesul unei bune judecări a cauzelor și a unei mai bune administrări a justiției (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 254 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 13 aprilie 2006).

23. Referitor la critica privind încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea constată că acesta nu poate fi reținută, dispoziția legală criticată aplicându-se tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegiu sau discriminări pe considerente arbitrare. De altfel, Curtea a reținut prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite.

24. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la art. 21 din Constituție, Curtea constată că dispoziția legală criticată nu încalcă principiul accesului liber la justiție, respectiv dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, întrucât dispoziția legală criticată nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, iar posibilitatea instanței de judecată de a despărți cererile pentru a putea fi judecate diferit nu aduce atingere intereselor părților, ci, dimpotrivă, contribuie la evitarea tergiversării în soluționarea cauzei.

25. Totodată, Curtea observă că, în jurisprudența sa referitoare la instituția intervenției, prin raportare la art. 21 din

Legea fundamentală, a reținut că dispozițiile legale care o reglementează reprezintă norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, sunt stabilite prin lege. Prin aceste dispoziții legale nu se limitează drepturile părților, deoarece nimic nu le împiedică pe acestea să se adreseze instanțelor judecătorești, să folosească toate mijloacele de apărare prevăzute de lege și să beneficieze de garanțiile procesului echitabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 628 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007).

26. În continuare, Curtea reține că nici dreptul la apărare nu este încălcat prin dispoziția legală criticată, deoarece aceasta nu conține norme care prin natura lor să îngreuească părților dreptul de a se prevala de toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul unui proces echitabil.

27. În ceea ce privește susținerea autorului excepției de neconstituționalitate că dispoziția legală criticată creează premisele pronunțării unor hotărâri contradictorii, netemeinice și nelegale, Curtea constată că, potrivit art. 99 alin. (4) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 octombrie 2005, în vigoare la data pronunțării hotărârii de disjungere din prezenta cauză, în caz de disjungere, dosarul nou-format se repartizează aceluiași complet pentru respectarea principiului continuității.

28. Referitor la susținerea potrivit căreia art. 66 din noul Cod de procedură civilă a corectat această eroare în sensul că atunci când judecarea cererii principale ar fi întârziată prin cererea de intervenție, instanța poate dispune disjungerea ei pentru a putea fi judecată separat, în afară de cazul în care intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, însuși dreptul dedus judecării, Curtea reține că limitele și condițiile în care poate fi exercitată intervenția în interes propriu reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care stabilește regulile privind procedura de judecată.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihael Costache în Dosarul nr. 7.485/315/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 55 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 30 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) teza finală și alin. (3) teza finală din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 2.064/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.518D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosarul cauzei autoarea excepției de neconstituționalitate a transmis note scrise prin care solicită admiterea acesteia și învederează aspecte de fond.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că susținerile autoarei excepției privesc aplicarea și interpretarea legii, ceea ce excede competenței Curții Constituționale. În consecință, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.064/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Liliana Teodoriu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unei rezoluții de clasare emisă de Inspekția Judiciară pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, cauză în care instanța de judecată a pus în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a magistratilor vizați de sesizare, în calitate de beneficiari ai actului.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 78 alin. (2) din Codul de procedură civilă încalcă accesul cetățenilor la justiție și dreptul la apărare, precum și principiul disponibilității părților. În ceea ce privește art. 78 alin. (3) din Codul de procedură civilă se apreciază că aceste dispoziții legale încalcă principiul egalității armelor, precum și dreptul la un proces echitabil.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 78 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 78 alin. (2) teza finală și alin. (3) teza finală din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul cuprins:

„(2) În materie contencioasă, când raportul juridic dedus judecății o impune, judecătorul va pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane. Dacă niciuna dintre părți nu solicită introducerea în cauză a tertului, iar judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea tertului, va respinge cererea, fără a se pronunța pe fond.”

(3) Introducerea în cauză va fi dispusă, prin încheiere, până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare, astfel cum se interpretează prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că în prezenta cauză autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât judecătorul nu poate deveni parte procesuală activă în dosarul civil, fiind încalcat accesul liber la justiție, dreptul la apărare și principiul disponibilității.

16. Astfel, Curtea reține că dispozițiile legale ale art. 78 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează condițiile și termenul introducerii forțate în cauză, din oficiu, a altor persoane. Această procedură este incidentă numai în cazurile expres prevăzute de lege, instanța având dreptul de a introduce

în proces din oficiu terțe persoane, chiar dacă părțile inițiale se împotrivesc, în procedura contencioasă numai în cazurile expres prevăzute de lege și în procedura necontencioasă, în toate cazurile.

17. Art. 78 alin. (2) din Codul de procedură civilă reglementează situația, în materie contencioasă, în care legea nu prevede în mod expres dreptul instanței de a introduce din oficiu terți în proces. În această ipoteză judecătorul pune în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a terțului. Așadar, părțile inițiale au dreptul să hotărască dacă se vor judeca sau nu în contradictoriu și cu persoana arătată de instanță. Dacă părțile sunt de acord cu introducerea în cauză a terțului, aceasta se va dispune, ca urmare a consimțământului lor, prin încheiere.

18. În situația în care părțile inițiale nu solicită introducerea în cauză a terțului [art. 78 alin. (2) teza a doua din Codul de procedură civilă], terțul nu va deveni parte în proces, însă, dacă o asemenea intervenție era necesară pentru ca pricina să poată fi soluționată, instanța va respinge cererea fără a se pronunța pe fond.

19. În ipoteza art. 78 alin. (2) din Codul de procedură civilă, spre deosebire de situația prevăzută în alin. (1) al aceluiași articol, legiuitorul a reglementat dreptul părților de a aprecia asupra necesității lărgirii sferei subiective a procesului, la solicitarea judecătorului care consideră că, pentru valabilitatea hotărârii ce urmează a fi pronunțată, pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului.

20. Curtea reține că dispozițiile art. 78 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă nu pot fi apreciate ca fiind neconstituționale, deoarece refuzul introducerii în cauză a altor persoane este manifestat de chiar părțile din proces. Dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției, ci au în vedere ipoteza în care judecătorul apreciază necesară introducerea în cauză a altor persoane, iar părțile refuză, astfel încât nu sunt afectate garanțiile unui proces echitabil și nici dreptul la apărare. Dispoziția legală criticată dă expresie principiului rolului activ al judecătorului, în virtutea căruia acesta poate propune lărgirea cadrului procesual în scopul asigurării unei soluționări juste și complete a cauzei, însă cu respectarea principiilor fundamentale ale procesului civil, printre care și principiul disponibilității părților. Acest principiu este derivat din prevederile constituționale ale art. 124 alin. (2) care consacră trăsăturile pe

care trebuie să le întrunească justiția într-un stat de drept. Pentru a putea fi unică, egală și imparțială, justiția trebuie administrată de judecători care să dispună de putere de apreciere asupra unor aspecte diverse, inclusiv în ceea ce privește depunerea tuturor diligențelor în vederea stabilirii corecte și cuprinzătoare a cadrului procesual (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.567 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 10 februarie 2011).

21. În continuare, referitor la art. 78 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia introducerea în cauză din oficiu a unor persoane se dispune „*prin încheiere, până la terminarea procesului înaintea primei instanțe*”, Curtea reține că acesta are în vedere atât ipoteza alin. (1) (în materie contencioasă, în cazurile expres prevăzute de lege, iar în materie necontencioasă, în toate cazurile), cât și pe cea a alin. (2) al aceluiași articol (în materie contencioasă, când nu există o prevedere expresă pentru a conferi dreptul instanței de a introduce din oficiu o altă persoană în proces), când una dintre părți solicită introducerea în cauză a unui terț, la propunerea instanței.

22. Autoarea apreciază că dispozițiile art. 78 alin. (3) teza finală din Codul de procedură civilă încalcă accesul liber la justiție și dreptul la apărare, arătând, în acest sens, că, față de art. 204 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu poate să completeze acțiunea introductivă și să propună proba cu interogatoriul persoanelor introduse în cauză. Față de această critică, Curtea reține că excepția este neîntemeiată, deoarece introducerea în cauză va fi dispusă până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe; or, momentul terminării cercetării procesului este determinat de art. 244 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia când judecătorul se socotește lămurit, prin încheiere, declară cercetarea procesului încheiată și fixează termen pentru dezbaterea fondului în ședință publică.

23. Totodată, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 2.064/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 78 alin. (2) teza finală și alin. (3) teza finală Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea, la cerere, a domnului Gabriel Biriş
din funcţia de secretar de stat la Ministerul Finanţelor Publice**

Având în vedere Cererea domnului Gabriel Biriş, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.594 din 8 septembrie 2016,

în temeiul art. 15 lit. d) şi al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea şi funcţionarea Guvernului României şi a ministerelor, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 8 septembrie 2016, domnul Gabriel Biriş se eliberează, la cerere, din funcţia de secretar de stat la Ministerul Finanţelor Publice.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOŞContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Sorin Sergiu Chelmu

Bucureşti, 8 septembrie 2016.

Nr. 298.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 939608